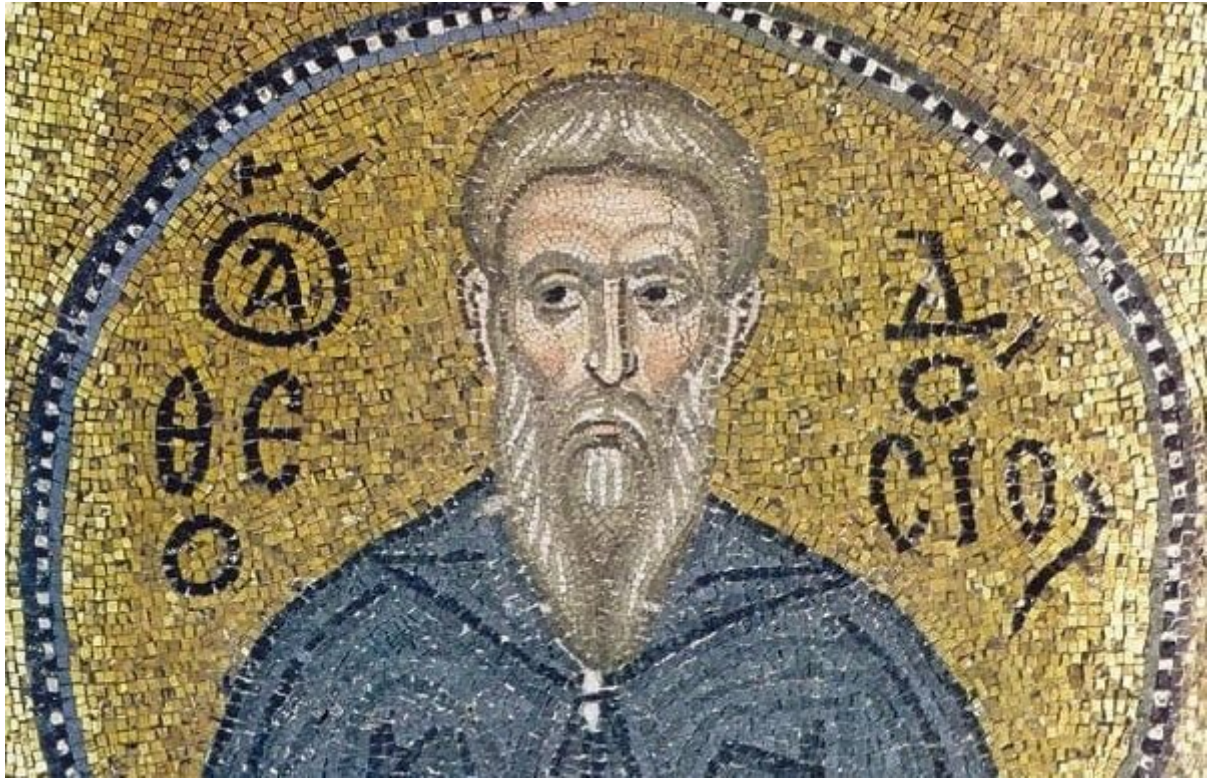

Όσιος Θεοδόσιος ο κοινοβιάρχης - Ο κόκκος του σίτου που ξεχείλισε με στάρι την αποθήκη!

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

- (Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Αλλ' ας είπωμεν και τα λοιπά τεράστια αυτού [του Οσίου Θεοδοσίου του Κοινοβιάρχη], ότι αμαρτία μεγάλη είναι να τα σιωπήσωμεν.

Άλλην φοράν επήγεν εις την Βηθλεέμ χάριν προσκυνήσεως και επιστρέφων κουρασμένος από την οδοιπορίαν, διέμεινεν εις το κελλίον εναρέτου τινός ανθρώπου, Μαρκιανού καλουμένου, όστις ήτο πλήρης χαρίτων πνευματικών· και χαιρετήσαντες ο εις τον άλλον εν αγίω φιλήματι, συνωμίλουν ψυχωφελείς λόγους.

Έπειτα, όταν ήλθεν η ώρα του δείπνου, ελυπείτο ο καλός Μαρκιανός, διότι δεν είχεν ούτε άρτον, ούτε σίτον εις το κελλίον του, μόνον ολίγην φακήν, από την οποίαν έβρασεν ίνα φιλευθούν ως ηδύναντο.

Ο δε μακάριος Θεοδόσιος ηννόησεν ότι δεν είχαν άρτους, και είπεν εις τον υποτακτικόν του να φέρη εκείνους, τους οποίους εκράτουν διά την πορείαν των, και ούτως εφιλοτίμησε μάλλον αυτός τους ξενίσαντας [αυτούς που τους

φιλοξενούσαν].

Καθώς λοιπόν έτρωγον, είπεν ο Μαρκιανός προς τον Θεοδόσιον με χαρίεν [χαμογελαστό, χαρούμενο] πρόσωπον· «Μη μας μέμφεσθε, πατέρες, ότι δεν σας φιλεύομεν πλούσια, ως έπρεπεν, ότι σίτον ουδόλως έχομεν, και δι' αυτό ούτε άρτον δεν εκάμαμεν».

Ο δε θαυμαστός και μέγας Θεοδόσιος κυττάζων τα γένεια του Μαρκιανού, είδεν ένα κόκκον σίτου (δεν ηξεύρω πόθεν ευρέθη) εις τον πώγωνά του [στην γενειάδα του], και λαμβάνων αυτόν, του λέγει χαρούμενος· «Ιδού σίτος, διατί λέγεις ότι δεν έχετε;».

Τότε ο Μαρκιανός έλαβε μετ' ευλαβείας και πίστεως από την δεξιάν του Αγίου τον κόκκον του σίτου, και τον έρριψεν εις την αποθήκην, πιστεύων ότι χωρίς κόπον και πόνον θα έχη πολύν καρπόν με την ευχήν του Αγίου, καθώς και εγένετο.

Και θέλων την επαύριον [την επόμενη μέρα] να ανοίξη την θύραν της αποθήκης (ω των απορρήτων θαυμασίων σου, Δέσποτα!) εύρεν αυτήν γεμάτην έως την στέγην και εξεπλάγησαν με τους συν αυτώ, τοιούτον ιδόντες τεράστιον [θαυμαστό, παράδοξο].

Στέλλει τότε ένα μαθητήν του ευθύς προς τον Άγιον να έλθη να ίδη το παράδοξον θέαμα.

Όταν λοιπόν ήλθεν, ήνοιξαν ολίγον την θύραν με κόπον πολύν, και εχύνετο έξω ο ευλογημένος σίτος.

Τούτο το θαύμα δεν είναι μικρότερον εκείνου, το οποίον έκαμεν ο Χριστός, πληθύνας τους άρτους και χορτάσας τόσον λαόν εις την έρημον.

Αλλά μία χάρις ήτο και ομοία ενέργεια, επειδή εκεί το έκαμνεν η δύναμις του Δεσπότου, έχοντος υπηρέτας τους Αποστόλους, και εδώ πάλιν αοράτως ενήργησεν αυτός ο Κύριος διά μέσου του δούλου του, τον οποίον εδόξαζε διά την καλήν του προαίρεσιν.

Ο Όσιος Θεοδόσιος ο κοινοβιάρχης τιμάται στις 11 Ιανουαρίου.

Από τον «Μέγα Συναξαριστή της Ορθοδόξου Εκκλησίας», μήνας Ιανουάριος, τόμος α'.

Πηγή: pemptousia.gr